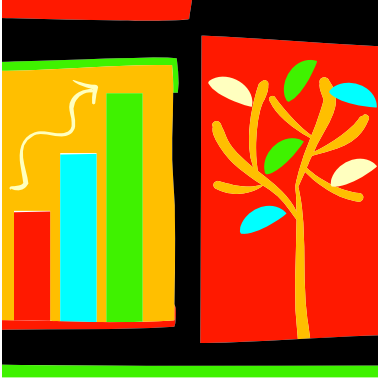

Mai Thị Hường

Nữ Vương

Tặng Lê (Lam Sơn)

Thieu Anh đứng cuối xuống. Nó có linh cảm là rất nhiều cặp mắt đang nhìn nó. Nó thấy mặt mình nóng bừng. Lấy hết can đảm, nó ngược lên. Hình như lớp này toàn con trai . Điều đập vào mắt nó đầu tiên có lẽ là những đôi kính đủ các loại . Nó thấy những gã con trai ngơ ngếch chống tay lên cằm nhìn nó, những đôi kính mờ hơi nước. Hình như họ đang suy nghĩ điều gì rất ghê gớm. Nó nghe cô giáo bảo :

- Bạn ấy là Lê Thieu Anh, chắc các em đã nghe rồi . Bạn đã thi đậu vào lớp Lý từ đầu năm nhưng giờ mới nhập học được.

Lũ con trai đang im như nín thở bỗng đồng loạt à lên. Cô giáo ngừng một lát rồi bảo với nó :

- Em hãy ngồi vào bàn kia kìa ! Đây, giữa hai ông tướng kia kìa . Chao ơi ! Chúa là nghịch !

Ngay từ đầu, nó đã linh cảm thấy điều này . Nghĩa là, dù ngồi ở vị trí nào thì nó cũng phải ngồi với ít nhất một đứa con trai . Bây giờ thì đã rõ, không phải một mà sẽ là hai . Mà theo nó biết thì con trai lớp Lý bao giờ cũng nổi tiếng "chơi nổi" và tinh quái . Nghĩ vậy, nó lấy hết can đảm rồi vào vị trí của

mình, cố tự nhủ lòng : "Không có gì mà phải sợ."

Hai cậu bạn lạnh lùng, đứng đưng nhìn nó, rồi không ai bảo ai cả hai đều ngồi xích ra hai đầu bàn. Nó hơi thất vọng nhưng rồi vội trấn an mình bằng ý nghĩ : "Chà, vương quốc của ta thật rộng rãi !". Nó để ý thấy cả hai kẻ này đều không đeo kính và mặt thì cứ lạnh lùng như không thèm biết đến sự hiện diện của nó ngay bên cạnh. Nó vờ cúi xuống đọc ngấu ngiến một trang sách mà chẳng biết mình đang đọc gì. Một cậu bạn đẩy sang chỗ nó một mảnh giấy vụn vụn mấy chữ "Nguyên tắc của bọn tớ là chơi hết mình - học say mê". Nó liếc qua tờ giấy rồi lại chăm chú đọc sách để cố tỏ ra là mình chẳng thèm để ý đến mảnh giấy đó làm gì. Nó nghe loáng thoáng tiếng mấy đứa con trai đang xì xào bàn tán về mình.

- Cô bé ấy xinh ra phết đấy chứ ! Kẻ sẽ chiêm ngời cho "chiến tranh các vì sao" đấy .

- Ủ, có thể chứ ! Chả nhẽ cứ mãi "ta với ta" ? Cuối cùng thì chúa cũng rủ lòng thương bọn mình.

- Thế mới xứng đáng làm "Baby" lớp Lý chứ ! Phen này mấy tay chuyên Anh hết tinh vi về lũ con gái "hiện đại" bên ấy nhá !

- Ôi giờ ! Rồi chúng mày sẽ trở thành thi sĩ hết đấy thôi ! - Tiếng một gã lâu bầu rất ta đây .

Nó cố làm ra vẻ đưng đưng, thờ ơ với tất cả nhưng thực tình lại đang cố nghe hết mọi điều chúng nói . Nó thấy mặt mình nóng bừng, bối rối thực sự. Thằng bạn ngồi bên đang trở tài quay bút.

Ra chơi . Nó lạc lõng thực sự trước một lũ con trai . Nó lơ ngơ nhìn mọi thứ, đâu cũng xa lạ. Một cô bạn lớp khác tiến đến bảo nó :

- Cậu là "ma mới" phải không ?

Nó không nói gì, chỉ nhoẻn cười rồi lặng lẽ gật đầu .

Cô bạn bỗng nhiên tuôn một tràng thật sôi nổi :

- Ôi dào ! Cái bọn con trai lớp Lý ấy mà. Chúng nó là chúa nghịch ngợm và phá đám bọn tớ. Cái bọn lẻo mép và tán chuyện như khướu . Chúng nó "tán" rất giỏi, cũng có vẻ hào hoa đấy nhưng lại cứ tỏ vẻ ta đây . Tinh vi tinh tướng thế thôi chứ chúng nó cũng còn trẻ con lắm. Cái bọn hay múa mép ấy mà. Cậu đừng nên tin chúng làm gì, tớ nói thật đấy ! À, mà này, cậu tên gì ấy nhỉ ? Còn tớ là Trà, học lớp Văn, ở sát bên lớp cậu ấy mà. Hình như cậu không phải người ở đây, đúng không ?

Nó tròn mắt nhìn cô bạn mới ríu rít rồi tủm tỉm cười, lòng tự hỏi không biết vì sao cô nàng này lại nắm rõ "tình hình" của bọn con trai lớp nó đến vậy (!?)

- Tớ là Thiều Anh ! Nhà tớ ở Bì Sơn cơ, dì tớ mới ở đây .

- Chà! Lớp ấy có tới năm, sáu thằng "Anh" rồi đấy . Nào là Phong Anh, Hiếu Anh, Tuấn Anh, Minh Anh, Quang Anh. Chậc ! Chậc ! Khiếp ! Cứ loạn xị cả lên, giờ lại thêm cậu nữa đấy . Thôi ! Tớ phải vào đây, chào cậu nhá. Hề đưa nào bắt nạt cậu cứ gọi tớ. Nói thế thôi chứ bọn nó chả dám đâu . Rồi cậu sẽ thấy, chúng nó sẽ "nâng như nâng trứng, hứng như hứng hoa" cho mà xem. Ôi chết thật ! Tớ huyền thuyên quá, tớ đi nha !

Cô bạn mới đi rồi, nó cứ thần thờ mãi . Hít một hơi thật sâu, nó bước vào lớp.

Giờ Lý. Ông thầy giáo già trông có vẻ nghiêm nghị với đôi kính dày cộm cộp. Nó khẽ rùng mình lấy lại bình tĩnh.

- A ! Lớp này mới có thêm một công chúa mà chưa khao tôi đâu đấy nhá. Này ! Em tên là gì ?

Thì ra ông thầy dễ gần hơn nó tưởng.

- Dạ thưa thầy, em tên là Thiều Anh ạ !

- Tốt đấy cô bé ! Theo tôi hiểu thì Thiều Anh có nghĩa là một linh hồn cao đẹp, đáng yêu . Phải vậy không nhỉ, các anh ?

Bọn con trai được thể, rộ lên :

- Ôi thầy ơi, Nữ hoàng băng giá đấy ạ ! Một linh hồn tượng đá !
- Bậy nào mà ! Mất gì tao "cưa" hai phút "đồ" ngay - Một gã ba hoa .
- Bóc phét ! Mà "đồ" thì có.
- Ôi ! Đáng thương, đáng thương ! Hoài "công tử" cứ thử xem, sẽ "hoài công" mà "tử" vì tình đấy, ha ha .

Tiếng cười lại rộ lên. Thầy đẩy kính nghiêm nghị :

- Thôi nào ! Các anh là cứ liệu hồn đấy nhá ! Chỉ giỏi tán phét thôi . Được rồi . Bây giờ Thiều Anh hãy cho tôi biết xem : "Một vật đứng yên hay chuyển động thẳng đều khi nào ?".

Nó hơi bất ngờ trước thái độ của thầy nhưng rồi vội trấn tĩnh ngay lại . Nó tự tin đáp :

- Dạ thưa thầy, một vật đứng yên hay chuyển động thẳng đều khi không có lực tác dụng lên nó hoặc hợp lực tác dụng lên nó bằng không ạ !
- Ồ ! Tạm ổn đấy . Các anh nghe thấy gì chưa ? Muốn giữ cô bạn này thì đừng có anh nào ho he giờ trò gì đấy nhá !
- Ôi thầy ! Chịu thầy đấy !
- Thầy ơi, nhớ tất cả các lực tác dụng bằng nhau thì sao thầy ? - Tiếng một gã tinh quái và mấy gã khác lao xao ủng hộ.

Thầy chép miệng :

- Các anh không biết thật hay là giả vờ giả vẹt đấy hử ? Đấy chỉ là trường hợp nhỏ nhoi của ý thứ hai thôi . Khi ấy các anh còn phải chiều lên trục.
- Trục gì thầy ? Lực tác dụng hơi bị mạnh đấy ạ !
- Thì trục tình cảm chứ còn trục gì. Các anh lại chẳng thừa biết ấy chứ !
- Ôi hảo ! Hảo ! Thầy tâm lý quá !

Những giờ Lý như thế thực sự là đam mê và hứng thú của Thiều Anh. Thỉnh thoảng, thầy lại chêm một câu hài hước đại loại như : "Tôi đã bảo các anh

rồi ! Đã Ôm (Ohm) th` không được run (Jun) mà run thì đừng nên Ôm". Cho đến giờ nó vẫn phục thầy về óc hài hước rất độc đáo ấy . Những tiếng cười bao giờ cũng giúp người ta gần gũi nhau hơn - chí ít thì đó cũng là ý nghĩ của nó.

Trà bảo với nó rằng, mấy đứa con trai lớp Lý bây giờ hiền hơn và không hay đi "tán" như ngày trước. Nó cứ buồn cười và thấy quý mến vì tính thẳng thắn của cô bạn. Hơn ai hết nó hiểu nguyên nhân của việc này . Đôi khi nó cũng lấy làm tự hào về điều đó.

Thực sự. Thiều Anh cũng biết rằng trong lớp có nhiều đứa rất mến nó. Thế nhưng, nó chẳng bao giờ để ai đưa về với lý do : "Dì tớ nghiêm khắc lắm !" hoặc là : "Tớ thích đi bộ". Đôi khi, dưới mắt nó, bọn kia bé bỏng và tội nghiệp vô cùng ! Chẳng biết tự bao giờ, nó đã trở thành "nữ vương" của một "vương quốc" toàn con trai, mặc dù tính nó cũng khá nhút nhát và rụt rè. Có mấy đứa ngỏ ý muốn bầu nó làm bí thư hay lớp trưởng, vậy mà khi nghe nó nói như thế này thì chẳng đứa nào ý kiến ý cò gì cả :

- Tớ làm thì cũng được thôi, nhưng mà mấy cái anh chàng bí thư lớp khác ấy thể nào cũng suốt ngày tìm cách gặp để "họp riêng" tớ, cũng phiền lắm !

Tất nhiên bọn chúng sẽ tự bảo : "Thôi chả đại !". Có đứa còn hùng hồn :

"Đứa nào dám tán tỉnh Baby lớp Lý thì đừng trách bọn này không lịch sự đâu đấy nhá !". Mấy đứa con gái lớp Văn lại cứ ví von, đại loại rằng : "Đó là một ốc đảo bí ẩn và một lũ Robinxon đáng thương, hay nàng Bạch Tuyết và bốn mươi bảy chú lùn v.v... Nó biết hết, nhưng chẳng bao giờ nói ra, và rất lấy làm tự hào .

"Một hôm, chàng hiệp sĩ lớn tuổi nhất bảo với nàng : Hỡi cô gái xinh đẹp, mong cô hãy phân xử giúp chúng tôi một chuyện. Bây giờ, trong bảy anh em tôi, cô hãy quyết định chọn một người . Nàng công chúa rất buồn. Nàng nói với họ rằng : Tôi rất biết ơn các anh đã cứu mang giúp đỡ tôi trong lúc hoạn nạn. Nhưng tôi không thể chọn ai trong bảy anh được. Các anh là anh em của tôi, mong các anh cứ coi tôi như đứa em gái nhỏ".

Chao ôi ! Trong truyện cổ tích, nàng công chúa chỉ có bảy hiệp sĩ, còn nó thì có tới bốn mươi bảy "chàng".

Có lẽ, những kỷ niệm ấy sẽ theo nó đến suốt đời, để mỗi lần có dịp nhắc tới, nó sẽ lại tự hào :

- Tớ ấy à ? Ngày xưa tớ là "nữ hoàng" của lớp Lý đấy nhá ! Gớm, cái lớp ấy toàn con trai . Eo ôi ! Chúng nó tức cười lắm cơ . Ngày tớ mới vào, chúng nó bảo với tớ là: Phương châm của bọn tớ là "chơi hết mình - học say mê".

Mai Thị Hường

(Mục Tím số 349)

Nguồn: Thời áo trắng

Được bạn: Thành Viên VNthuquan đưa lên

vào ngày: 27 tháng 12 năm 2003